

U ovom broju:

— Ima jedan dan kog Prominci naročito slave.

324 SIBENIK
Naučna biblioteka

— NAT

— Nogomet gledan kroz dinar

Šibenski iši

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GODINA XVI — BROJ 764 — CIJENA 40 DINARA (0,40)

LIST IZLAZI SRIJEDOM

SIBENIK, 10. SVIBNJA 1967.

Savezna štafeta u Šibeniku Srdačni pozdravi drugu TITU

U ponedjeljak, 8. o.m. u 9.45 sati stigla je u Šibenik, burno pozdravljena od građana, omladine i pripadnika JNA, Savezna štafeta mladosti, noseći čestitke i pozdrave drugu Titu za njegov 75. rođendan i 30-godišnjicu dolaska na čelo Komunističke partije Jugoslavije.

Štafetu palicu, koju je izradio T. Ostoja, donio je na Poljani maršala Tita Nikola Cetina, učenik šibenske Gimnazije. Štafeti se na putu od Prosike do Šibenika priključilo oko 25 lokalnih štafeta iz radnih kolektiva, škola i jedinica Jugoslavenske narodne armije, te lokalne štafete šibenske općine, koja je prije desetak dana krenula na put od Primoštena do Pirovca, te u pravcu otoka i zagorskog dijela općine.

Saveznu štafetu na svečano ukrasenom balkonu Narodnog kazališta pozdravio je Dane Sekso, organizacioni sekretar Općinskog komiteta SK Šibenik, koji je u svome govoru ocrtao razvojni

PROSLAVA 1. MAJA — PRAZNIKA RADA

IZLETI I PRIREDBE

Ovogodišnji Praznik rada — 1. maja — protekao je u Šibeniku i okolnim mjestima u znaku brojnih svečanosti, akademija, pripredaba, sportskih natjecanja i nekoliko radnih pobeda.

Svečanosti su započele akademijom u Narodnom kazalištu, na kojoj su nastupili mješoviti zbor »Kola« i orkestar Garnizona Šibenik, te dramski ansambl Centra za scensku kulturu, koji je izveo komediju V. Mandića »Moj žet direktor«. Svečanoj akademiji prisustvovali su i predstavnici političkog i kulturnog života grada, radnih organizacija i JNA.

Prvomajski praznici nastavljeni su različitim kulturnim i sportskim manifestacijama, te izletima radnih kolektiva i građana u turistička mjesta šibenske okolice.

Prvi maja obilježen je i radnim pobjedama stanovništva šibenske komune. U Zatonu je na svečan

nacin otvoren Dom Kulture. Tom prilikom je nastupio Centar za scensku kulturu. U Sovljama, poznatoj partizanskoj luci u doba narodnooslobodilačkog rata, putem je pagon novoizgrađeni dovod, a u Žablaču je 1. maj dočekan završetkom radova na asfaltiranoj cesti Šibenik — Žablače, dugačkoj pet kilometara. U svim tim radovima istaklo se mjesno stanovništvo, koje je sa modoprinosom i učestvovanjem u dobrovoljnim radnim akcijama mnogo doprinjelo da novoizgrađeni objekti, koji predstavljaju dragocjeni doprinos u dalnjem razvoju turističke djelatnosti, budu na vrijeme završeni.

(jj)

Manje za novčane naknade

Shodno zakonskim propisima, određene kategorije privremenih nezaposlenih osoba imaju pravo na dobivanje novčanih naknada. U siječnju ove godine pravo na novčanu naknadu imalo je 245 osoba, od čega 88 žena. Njima je isplaćena naknada za 7.006 dana, a iznosila je 4 milijuna i 911 tisuća starih dinara.

U veljači su naknadu koristile 243 osobe (84 žene), i to za 5.494 dana, a dobili su ukupno 4 milijuna 178 tisuća starih dinara. Konačno, u ožujku ove godine pravo na novčanu naknadu koristilo je 207 privremeno nezaposlenih, a isplaćeno im je 3.844.766 starih dinara.

Međutim, u istom razdoblju prošle godine na ime naknada za privremeno nezaposlene osobe isplaćeno je 14 milijuna 686 tisuća starih dinara. Dnevni prosjek primanja iznosio je 612 starih dinara, a mjesечni prosjek po jednom korisniku 15.910 starih dinara. Dakle, 3.224 dinara manje nego u istom razdoblju ove godine.

U siječnju 1966. godine izdano je na ime zdravstvenog osiguranja privremeno nezaposlenih osoba 813.040 starih dinara, u veljači isto toliko, a u ožujku 786.840 starih dinara. Dakle, ukupno 2 milijuna i 412.920 starih dinara. U istom razdoblju ove godine izdaci za zdravstvenu zaštitu nezaposlenih osoba iznosili su 2 milijuna i 454.910 starih dinara. Konkretnije govoreći, izdaci su u prvom tromjesečju ove godine u odnosu na isto razdoblje prethodne godine porasli za 41.990 starih dinara. (B)

Kanjon Krke zaštićen

Na cijeloj svojoj dužini kanjon rijeke Krke bit će konačno zaštićen od eventualne izgradnje. Sve dотле dok ne bude donesen generalni projektni plan stavlja se zaštićena na bilo kakvu gradnju.

To je zaključeno na nedavno održanom sastanku predstavnika općina Knin, Drniš i Šibenik, te Republičkog zavoda za zaštitu prirode i Zavoda za urbanizam Arhitektonskog fakulteta u Zagrebu.

U živoj raspravi odlučeno je da se skupštinama općine Knin, Drniš i Šibenik uputi prijedlog da gospodarenje nad rijekom prepuste šumskim gospodarstvima spomenutih općina. Radi zajedničkog upravljanja preporuča se tim gospodarstvima da formiraju jedno koordinaciono tijelo. Tako će kanjon Krke, od svog izvora do ušća, prvi put dobiti svoga pravog vlasnika.

Turistički savez općine Šibenik participirat će veći dio sredstava za izradu generalnog projekta gradnje, što će koštati oko 12 milijuna starih dinara.

(j)

U 24. IZBORNOJ JEDINICI PRI
VREDNOG VIJEĆA IZABRAN
ANTE MILIŠA

Kao što smo već javili, u 24. izbornoj jedinici Privrednog vijeća, koju sačinjavaju poljoprivredne zadruge Sapin Dolac, Dvornice, Južni i Burnji Primošten, 5. d. m. održani su ponovni izbori, s obzirom da su na izborima održanim 23. travnja ove godine dvojica predloženih kandidata dobili isti broj glasova.

Na ponovljenim izborima birajući ove izborne jedinice većinom glasova izabrali su za odbornika u Privredni vijeće Antu Milišu. Na taj način poznata je lista novozabrane polovice odbornika za sva četiri vijeća Skupštine općine Šibenik.

(j)

Svečanost u Danilu

Sekcija za dramsku i kulturnu aktivnost iz Danila Gornjeg predlaže je u čast praznika rada — Prvog maja — svečanu pripredbu na kojoj su, pored omladinaca, učestvovali i pioniri. Pripredba je održana pred oko 250 posjetilaca.

Odmah nakon toga, tj. kad je pao mrak, praznici rada obilježen je paljenjem vatrica na istaknutim mjestima. Slijedećeg dana u mjestu su održana sportska takmičenja, jer su u Danilu Gornjem gostovali omladinci Danila Birnja. Raspoloženje mladih i svih mještana bilo je vrlo svečano.

Ante Kljaić

Štafeta mladosti u Drnišu

Štafetu mladosti s pozdravima drugu Titu za njegov 75. rođendan omladina i narod drniške komune uputili su u subotu, 6. svibnja.

U 18 sati na svečanu tribinu na Poljani maršala Tita u Drnišu stizale su lokalne štafete omladine sela Miljevac, Petra Polja, Siverića, Promine, Donje i Gornje Zagore i mnogih privrednih organizacija, sportskih, školskih i drugih društava.

Na mitingu koji je tom prilikom organiziran, okupilo se mnoštvo naroda i omladine Drniša i okolnih sela. Na svečanoj tribini bili su rukovodioći društveno-političkih organizacija i društveni radnici komune. Miting je otvorio Ante Đelalija, sekretar Predsedništva Saveza omladine Drniš, a zatim je okupljenoj omladini i narodu govorio predsjednik Skupštine općine Drniš drug Ivan Tarle.

Pozdravno pismo omladine i naroda drniške komune drugu

Titu za 75. rođendan, s najlepšim željama i plamenim pozdravima, pročitala je Anka Duvačić, učenica Gimnazije.

Zborovi omladine i brojni mitinci organizirani su i u centru pojedinih seoskih područja: u Drinovima, Gracu, Unešiću, Oklaju i Siveriću.

Općinska štafeta mladosti nastavila je put prema Šibeniku, gdje se zajedno s kninskom priključila glavnoj štafeti mladosti 8. svibnja.

Sime Pilić

NAJLJEPŠE IZLETISTE

Motel zagrebačkog ugostiteljskog poduzeća »Medveščak« veoma je brzo dobio svoje konačne konture. Građevinski radovi već su pri kraju.

Taj »čvrsti« objekt izrastao je na mjestu kakvo se samo može poželjeti, te je sigurno da će to biti najposjećenije šibenskog izletiste.

Ovih dana radnici kopaju kantele za cjevovide i električne dovode. U samom mostu instalacije su već postavljene, još prili-

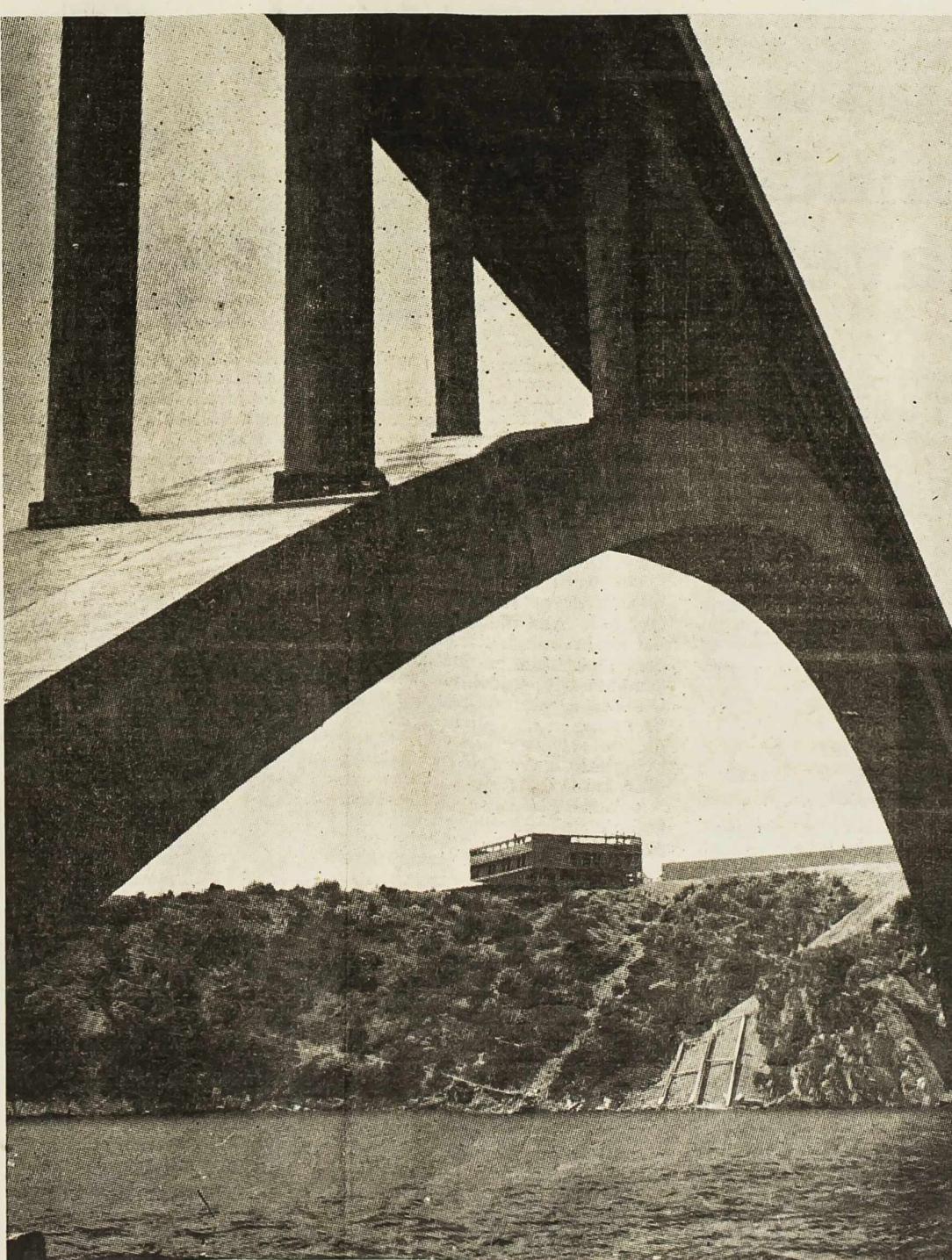
kom njegova završetka, a manji radovi obavljeni su prethodnih mjeseci.

Iako se čini da je sve pri kraju, poslova ima dosta. Hoće li sve biti na vrijeme dovršeno?

Sudeći po dosadašnjem tempu izgradnje, nema bojači od začasnjenja, te se vjeruje da će petnaestog lipnja gosti već sjediti na terasi pred mostom.

Na slici: Kraj betonskog kolosa niknulo je zdanje novog motela.

Tekst i snimak: J. Čelar

Bolje povezivanje svih organizacija

Novozabrani Upravni odbor Turističkog društva Šibenik, koji je konstituiran na nedavnoj godišnjoj skupštini, preuzeo je odmah određene zadatke, a njegovi članovi konkretna zaduženja, što umnogome govori o postavljenju Turističkog društva na jedan viši i adekvatniji nivo organizacije, kako bi bio u stanju da udovolji novim potrebama. Već sada se izgraduju potrebiti interni propisi, donosi plan rada, razmatra mogućnost ponovne prodaje rukotvora i suvenira, popunjava personal, itd.

Što se tiče hitnih poslova koji sada stoje pred društvom, nalaže se ovi: još jedna temeljita apaliza trgovine i ugostiteljstva, na osnovu priprema koje su već izvršene u odgovarajućim organizacijama, što će poslužiti kao posljednja pozitivna korekcija pred ovu sezonu, te maksimalno zalažanje za najbolje rješenje putanja prijevoza kupaca do Jadrije, Zlarina i Martinske, u čemu je uvijek bilo povremeni teškoće i čestih zamjerni gostiju.

Osim toga, Turističko društvo će ponovo pokrenuti pitanje čistoće grada i higijene na javnim mjestima. Ono će dati prijedloge nadležnim ustanovama o tome što se sve može učiniti, a da ne iskrne pitanje većih troškova.

J. Č.

Nitko nije reagirao

Zagrebačko poduzeće INA ove je godine, u očekivanju turističke sezone, uložilo više napora nego prošlih godina, te na području Šibenika upravo dovršava novu benzinsku stanicu kod Ražina, a jednu podiže kod Primoštena i bolje kompletira onu kod Vodica.

Međutim, benzinska stanica u gradu, prema riječima službenika koji u njoj rade, nije dobila ni jednog jedinog dinara za poboljšanje ili kakvo proširenje. Neke manje hvatave obavili su sami službenici. Čitav niz mjeseci na toj pumpi nije funkcionirao kompresor sa tlakomjerom, neophodan na svakom takvom mjestu radi kontroliranja automobilskih zračnica.

U NEDJELJU,
povodom 30-godišnjice aluminija i 900-godišnjice grada u Šibeniku gostuje splitski „HAJDUK“

Kapaciteti rezervoara više ne odgovaraju potrebama, osobito onoga za dvotaktno gorivo, pa zbog toga na pumpi nestane goriva čak i u vrijeme — kada je ono najpotrebnije.

Prostor za parkiranje oko pumpa je nedovoljan, pa su svojevremeno ljudi s te stanice sugerirali da se asfaltira dio sadašnjeg travnjaka, ali na to nije nitko reagirao, iako je bar to bilo lako provesti.

I tako, dok se „vanjske“ benzinske stanice grade i proširuju, ova u gradu — stagnira! Može se lako dogoditi da u sezoni ona ne bude mogla zadovoljiti potrebe brojnih turista koji će doći u grad.

J. Č.

Tradicionalno takmičenje naroda Promine u Oklaju

Ima jedan dan kojeg Prominci naročito slave

Prvomajski dani u Oklaju, sunčani i topli, Prominci došli na praznikovanje i natjecanja. Došli iz svih devet oklajskih sela. I staro i mlađe . . .

Došli da budre svoje momke, da ugovore neku ljubav da zajednički pojedu odoje ili pečeno janje, da vide glazbare, kino - predstave i osjeti sve draži jedne velike svetkovine . . .

Samo na dan velikog radničkog praznika, makar on »padao« i u radni dan, dolaze Prominci u Oklaj da praznjuju u veselju i radostima, u natjecanjima i vašarskim doskočicama. Osam dana pripremaju se oni ja taj dan, sve tamo od 1949. godine, da se »uhvate kamena s ramena« da vide utrku na magarcima i niskim prominskiim konjima, da trče oko Oklaja, da voze bicikle i da udvaraju djevojkama . . . Tada se kumovi sreću, bratci nadu, a zaseoci zblježu . . . Tada se ludo veseli i ša-

li, ludo jede i proslavlja . . .

A ona jedina oklajska ulica, isaranja parolama o bratstvu i jedinstvu, o Partiji i Titu, o prazniku rada i natjecanjima, biva toga dana pretijesna za pet - šest tisuća kršnih Prominaca. Jer, svi dođu i svi bi htjeli na sve prisjeti. Ta, osam dana pripremaju se oni. Osam dana na veze djevojka pleti i bira maramu, osam dana pregledava »gazda« svoj stari, a očuvani haljetak, osam dana vježbaju momci »kamena s ramena« i trku na magarcima . . . Osam

dana uče glazbari i pripremaju se vašarski ljudi . . . Osam dana gostoničari nabavljaju vino, a mjesni mlade odoje i janje.

Osmog dana, već za rana jutra, slijevaju se u Oklaj grupe i »brigade« Prominaca. Dolaze iz svih devet sela i pjevaju. A Oklaj ih čeka okićen zastavama i u mirisu mladog proljeća i pečenja, okružen padinama, vino-gradima i gajevima smrek. Domaćini pozdravljaju došlačke i zovu ih na čašću ili marenđu, na razgovor ili da samo priupitaju za zdravlje nekoga svog kuma i rođaka . . .

A onda, kad se okupe svi, počinje takmičenje. Ljudi se poreduju s kraja ulice, a njenom sredinom trče grupe mlađića i dječaka. Trče izvan mesta, obilaze ga i nakon kilometar »puta« ponovo se, uz veliko bodrenje i gromoglasne užive, vraćaju u centar. A tada se na »postolje« penju pobjednici i primaju nagrade . . . Najradostniji bili su ovoga puta Drago Maletić i Zlatko Ikica, prvi i drugi trkač Promine, primivši nagrade od 7 i 5 tisuća starih dinara.

Nešto kasnije na pobjedničko postolje popeli su se N. Vučić i V. Pokrajac, prvi i drugi biciklist oklajskih krajina, primivši 14, odnosno 10 tisuća starih dinara.

Odmah zatim čuje se da oni najjači bacaju kamena s ramena. Na

„Biseri“ naših nelogičnosti

Turistički faktori Šibenika nisu ni do danas iskoristili mogućnost da turistima prikažu brojne historijske i kulturne spomenike kojima naš grad obiluje. A ne pokloniti punu pažnju tom vidu propagande, znači zatvarati oči pred nečim što pomaže turističku afirmaciju grada.

Prošlogodina posjetiocu su mogli šibenske tvrdave gledati samo na razglednicama ili ih — zaobilaziti. To osobito vrijedi za Sv. Nikolu i tvrdavu Sv. Mihovila, koje su i najinteresantnije od četiri šibenske tvrdave. Ali, na njima je dugo godina bila vojna posada.

Danas su ti drevni objekti predani na upravljanje civilnoj upravi. Konkretno, Upravi za plovne puteve iz Splita (semaforska stanica na tvrdavi Sv. Mihovila) i društvo za podvodne aktivnosti »Kornati« iz Šibenika. Cini se da više ne postoje nikakva formalna zabrana da posjetiocu pristupe i na te tvrdave. Pa ipak, na njih je nemoguće doći. Do tvrdave Sv. Nikole ne vozi nikav brod, a situacija oko čuvanja još je nejasna. Na tvrdavu Sv. Mihovila moglo se prije nekoliko mjeseci nesmetano doći, ali su danas sva vrata zatvorena. Kad smo upitali dežurnog službenika da li je dozvoljen pristup grupama turista na zidine tvrdave, iz odgovora smo shvatili da takav pristup nije poželjan, a da turisti i nemaju tu što vidi.

Na tvrdavu Sv. Ivana maloće tko doći. A i kad dođe, dočekat će ga — zatvorena vrata!

Prošlogodina mogli smo iz razgovora s turistima ustanoviti da kod njih, kad dolaze u naš grad, najveće zanimanje pobuduju tvrdave oko Šibenika. Oni ih ponekad traže i u vodi-

cima i bedekerima, ali uzalud: osim poneke slike, nema nikakvih kraćih i pogodnih objašnjenja.

Još jedna stvar u Šibeniku je nepoznata: nikada se nza kada su otvorene pojedine crkve, bar one važnije. U Dubrovniku, Splitu, Tro-

giru, Zadru i drugim mjestima mogu se u toku sezone na crkvenim vratima vidjeti cedulice ispisane na nekoliko jezika, a obaveštavaju posjetioce o tome kada je neka crkva otvorena.

Želimo li da živimo kao turistički grad, netko mora »konkretno« početi misliti i na te stvari. I na kraju još jedan »biser« u nizu naših nelogičnosti: most preko kanala završen je prije deset mjeseci, a na stupu s putokazima kod samoposluge na Poljani — još uвijek stoji tabla koja pokazuje »Mostogradnja« — Beograd. Most preko šibenskog zaljeva. Gradište — 6 km.

J. Č.

VIJESTI

Najkasnije do početka srpnja ove godine bit će objavljen cjenik turističko - ugostiteljskih usluga za 1968. godinu. To je zaključeno na nedavno održanom, proširenom sastanku Upravnog odbora Turističkog saveza Šibenske općine. U tom smislu, data je preporka i turističkim organizacijama na području zadarske i biogradske komune — da do toga rokodenu svoje cjenike. Na taj način svi domaći i inozemni turisti imat će priliku da se na vrijeme upoznaju cijenama u sljedećoj godini.

* * *

Za vrijeme ovogodišnje turističke sezone znatno će se povećati saobraćaj na međugradskim autobusnim linijama. Prema primljenim obavještenjima kroz autobusnu stanicu u Šibeniku dnevno će saobraćati čak 160 međugradskih autobusnih pruga — kojima će Šibenik biti povezan sa svim važnijim centrima u unutrašnjosti zemlje. Prošle godine kroz Šibensku stanicu prolazilo je dnevno oko stotinu autobusa.

* * *

Sibenski slikar — amater Radovan Novak otvorio je u subotu, 6. o. m. svoju drugu samostalnu izložbu, na kojoj je izložio trideset radova — karikature i akvarele s motivima iz starog dijela Šibenika. Izložba je otvorena u Društvenom domu u okviru proslave 900-godišnjice prvog spomena grada.

* * *

Za prvomajskih praznika na Šibenskim cestama dogodile su se dvije saobraćajne nezgodde, u kojima je jedna osoba teže, a druga lakše oslijedena. U sudaru autobusa splitske Poštice i osobnog automobila ST 58-71, koji je uslijedio zbog pretjecanja od strane autobusa, lakše je ozlijedena Volga Stanojević, a njem suprug teže. Nezgoda se dogodila blizu Pirovca. U drugoj nezgodici kod Prosike sudarili su se osobni automobile zadarske registracije. Nitko nije ozlijeden, a šteta na vozilima je neznatna. (j)

Svi ko jedan . . . Obilazili ih frulaši i oni s diploma u mješini, pa još jače nazdravljali Prominci kumovima i pobratimima, pridošlicama iz grada i domaćinima . . . Pa se pomalo i veće spustila, a mlađi otišli na ples do zore i u kinu. Glazba je ječila Oklajem do kasno u noć, a za sve to vrijeme na ražnju su i dalje crčali janci i odojci.

Osamnaest godina već tako, i to samo na taj dan, na veliki praznik rada, na Prvi maj. Nikakva druga svečanost nije takva i ni jednoj se Prominci više ne raduju . . . A najesen, kad ugovorene svadbe krenu selima, mnogi će se sjetiti ovoga majskog dana i »kamena s rame na bacaju . . . Pa i nastavnik u oklajskoj osnovnoj školi Mirka Šeša, organizator ovogodišnjih prominskih igara i Mirka Dizdaru, inicijatora u 1949. godini, kada je najveća nagrada bila samo 500 starih dinara.

Sjetit će se oni jednoga velikog dana što slave svi radnici svijeta. Pa, eto, i oni, Prominci, među kojima je zaista malo radnika. Sjetit će se i ponovo se radovati svojoj mlađezu. Kažu, sve dok je njih i Promine.

Tekst: S. Pilić i J. Grbelja

Snimci: R. Labus

Drugarska se pjesma ori

Uobičajena »gungula« na hvarskej rivi u trenutku kada pristaje brod, bila je obogaćena u nedjelju, 30. travnja, novim zvukovima i posebnom svečanom atmosferom. Sa »Proleterke« je odjekivala pjesma, sa obale također, pojačana zvucima marševa hvarske glazbe. Zastave u čast Prvog maja načinile su vatromet boja u onoj bujnjoj vegetaciji i jedinstvenom plavetinu neba i mora. Poslije dvadeset godina vraćaju se daci-partizani u hvarske luke, koja im je onda dala utičiste za naporno školovanje i skroman život, pružila im pažnju i srdačnost, prve mirnodopske radosti i nestrašluge. Na sve to misili su učesnici ove rijetke proslave kad su izlazili iz broda u hvarske luke, trudeći se da u stisnutoj masi na obali prepoznaaju svoje ratne i školske drugove. Od nekadašnjih 400 učenika partizanske gimnazije »Vladimir Nazor« u Hvaru, ovom prigodom ih se okupilo stotinjak iz svih krajeva Hrvatske. Iz Šibenika osamnaestero i prof. Ante Supuk, ondašnji direktor partizanske gimnazije.

Prof. Ante Supuk

Pokušao sam zamisliti te već otežale, prostijede i pročelave zrele ljude, kada su u šarolikim partizanskim uniformama pristali kao i danas iz svih krajeva zemlje, iz vojnih jedinica ili društvenih organizacija »da oruže zamijene knjigom«, kako su zapisali na spomen-ploči u gimnazijskom predvorju. »Ustiljenim marmšem trebalo je u jednoj godini svladavati po dva razreda, i to poslije tri-četiri godine pauziranja, što je bilo ujedno i najveća životna škola u kojoj se »kalio čelik«. SKOJ-Partizan, »Smrt fašizmu - sloboda narodu«, bili su jedini predmeti te krvave škole. I dok su školske table zjapile prazne, zidovi okupirane domovine bili su ispunjeni »formulama«, kako se stiće sloboda i vraca do stojanstvo jednog izmrvarenog naroda.

Danas su to zreli ljudi, veoma iskusni i dragocjeni trudbenici sredine u kojoj djeluju, ljudi sa relativno visokim standardom, materijalno opskrbljeni i bogati ikustvom, pa ipak pored ponosa zbog svega što su prebrodili i postigli bilo je u pogledu i neizbjegljive sjete zbog prohujale mladosti u neuporedivo težim životnim okolnostima.

Oficijelni dio svečanosti ispunili su govor i evokacije na razdoblje školovanja, otkrivanje spomen-ploče na zgradici gimnazije, polaganje vijenca na grobnu boraca-partizana. Ekipa RTV Zagreb na čelu sa Zvonkom Leticom neuromno je bilježila sve momente ovog sastanka, bezbroj foto-aparata skljocalo je bez presnika, da otmu zaboravu ovu rijetku proslavu.

Svoju pažnju osobito sam posvetio šibenskoj grupi učenika i prozvao ih abecednim redom kao iz školskog dnevnika, neka oni sami izraze u najkraćim ertama sav kovitac kojim su bili ispunjeni 30. travnja i 1. maja u Hvaru.

Prof. ANTE SUPUK, direktor partizanske gimnazije, bio je skrt u izjavama. Zadovoljio se time da se samo spomene kako je on bio »samo jedan medu inima« koji su se trudili da na najbolje mogući način osposebe svoje učenike za ostvarenje životnog poziva.

RAJNA BUJAS-GLINSEK graciozno se osmjejhnula kad smo joj dali riječ: »U Hvaru sam maturirala, završila Višu pedagošku akademiju u Splitu i sada sam nastavnik u I osnovnoj školi u Šibeniku. Manjaku mi riječi da opštem ovaj susret, tu duševnu rekreaciju. Za mene je ovaj susret vraćanje vjere u ljude i povjerenje u samu sebe.«

JOSKO ČELAR bio je kao stručnjak za vinarstvo u velikoj neprilici. Teško je mogao prepričati jedno vino osim iz šibenske vinarije. Zanimljivo je da mu je u Komandi srednjeg Jadrana bio komesar učesnika ove proslave Ćiro Dušović. Čelar je položio u Hvaru maturu i diplomirao na Agronomskom fakultetu u Zagrebu. »Ondašnje drugarstvo nadoknadiло nam je obitelj. Danas smo toliko zauzeti raznim obavezama i željama, da je i za nas Šibencane ovo bila prilika da sjedimo za isti stol.«

Dr ĆIRO DUŠOVIĆ okitio se kao da ide u svatove. Inače ispunjen životnom radošću nije študio ni sada svoj temperament. Iz Komande ratne mornarice u Splitu završio je u školske klupe, maturirao u Hvaru i završio Medicinski fakultet. Liječnik je opće prakse u Šibeniku. Dr Dušović smatra da je njegova generacija ostala poletna »za kolektivnu akciju u svakom pogledu.«

ANTE JURAS: »Najuzbudljiviji čas — brod prilazi hvarskej rivi i generacija revolucije opet se spaja u homogenog jedinice. Hvar nas opet sjedinjuje. Tako bivši maturant sa Hvara, koji je završio i Pravni fakultet i kao načelnik Odjela za opću upravu djeluje danas u Skupštini općine Šibenik.«

NIKOLA KLARIC, Višanin rodom, bio je od 1943 u partizanima. Iza mature u Hvaru završio je Tehnički fakultet u Ljubljani, odsek metalurgije, i sada je rukovodilac tehničke kontrole u TLM.

»Bile su to teške godine. Hrana: biž bez soli! Sretan sam što prvi put vidim neke droge iz 1947. godine.«

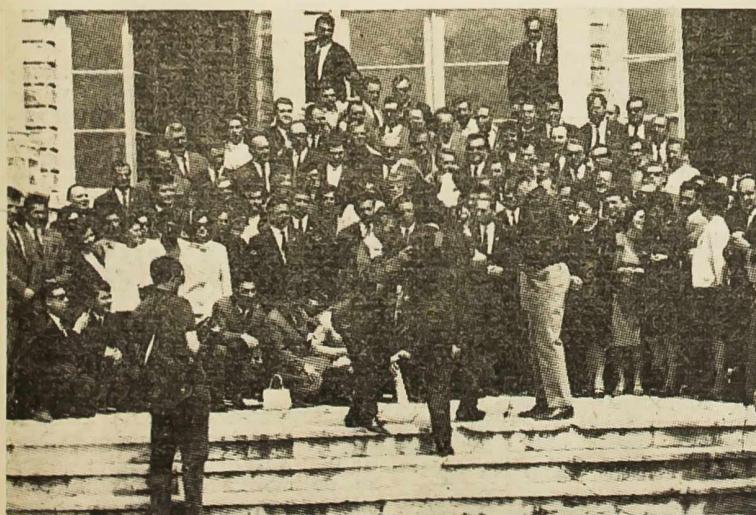
RUBE KOVAC je završio V razred u Hvaru, a na Rijeci Tehničku školu. Šef je službe za zaštitu rada u Tvornici elektroda i ferolegura. »Prvi put sam na Hvaru poslije dvadeset godina. Sve me se dojnilo — doček, mahanje... ratno prijateljstvo i drugarstvo... pa i mladolikost Zvonka Letice, koji nas je snimao.«

ANTE KRONJA je bio neuromoran u osvježavanju dogodovština sa Hvarom. Bijegom iz zatvora priključuje se 1943. talijanskim partizanima, u Hvaru je maturirao, da bi kasnije završio Ekonomski fakultet. Direktor je hotelskog poduzeća »Rivijera«. »Prekratko smo bili zajedno. Želio sam doznati nesto više o tome kako žive i što rade moji bivši drugovi, koliko se vesele životu, Šta ih tiši... Eto, jedna kolegica priča da je bez dejece. Muž joj je bio pretučen u logoru, možda je u tome razlog... ali nećemo ništa provjeravati... ostao ćemo zajedno...«

TOMISLAV KRNIĆ, direktor najvećeg industrijskog objekta u Šibeniku, Tvornice lakovih metala. Ali, put do toga odgovornog i uglednog položaja započeo je kao 14-godišnji skojevac i učesnik NOB-e. Obrelo se čak u El Shatu, na Hvaru završio VI razred u Zagrebu maturirao u tamošnjoj Partizanskoj gimnaziji i završio Ekonomski fakultet.

»Bili smo više gladni nego siti, ali držala nas je ljubav prema Partiji, premda nismo razlikovali Marks-a od Maksima Gorkog. Kad bih se ponovo rodio, ne bih tražio drugi put, jer put kojim smo koračali bio je pravi put.«

MILAN LALIC maturirao je u Hvaru. Kao borač XX divizije ranjen je i upućen u Italiju na liječenje. Kako sam duhovito kaže, bio je »po distribuciji kadrova planški raspoređen na — agronomiju. «Planska raspodjela nije urodila plodom, jer je konačno

Učesnici proslave na Hvaru

noćno visjeti nad projektima, za mene je to bilo posebno osjećenje.«

ZELJKO RELJA toliko je bio okupiran razgovorima, prebacivao se od grupice do grupice i osvježavao uspomene, da nije stigao dati posebnu izjavu. »Previše toga osjećam da bih vam to mogao ukratko reći«, doviknuo mi je na rastanku. Relja je kao inženjer kemije zaposten u tvornici lakovih metala »Boris Kidrić« — Ražine.

SPIRO STRUNOVIC direktor Narodne banke u Šibeniku, u Hvaru je maturirao, pa u Zagrebu završio Ekonomski fakultet. Iz XX divizije bio je prebačen u bolnicu u Bariju.

»Da smo dulje ostali na prostoriji bolnice bi se bližili, ali i ovako nekadašnje drugarstvo brzo se ispoljilo. Steta da nismo imali vremena i za kontakte sa Hvaranima, koji su onda pripremali svoje mjesto za položaj što ga sada ima u našem turizmu.«

BORIS TESIĆ bio je neuromoran i kao organizator i kao TV snimatelj. Kao sekretar kluba XIX divizije odvaja se od uniforme i u Hvaru maturira. »Premda sam na Hvaru živio svega deset mjeseci, čini mi se da je to trajalo deset godina. Toliko je doživljaja. Steta da se proslavi nisu odazvali svi oni koji su to mogli učiniti. »Više od ove izjave rekao je Boris svojom TV-kamerom, koja je zabilježila bezbroj susreta na Hvaru.«

DAVOR TESIĆ, diplomirani inženjer strojarstva, radi u TLM. Iz bolnice u Italiji prebačen je u brodogradilište V pomorskom području u Korčuli. U Hvaru je završio VII razred a maturirao u Šibeniku.

»Trebalо bi se opet sastati, bila je i Davorova želja, »jer prekratko smo bili skupa iža tolikog raznaka od školovanja.«

GOJSLAV ZUBOVIĆ došao je u Hvar iz Komande mornarice u Splitu. Završivši malu maturu, upisao se u Splitu na Srednju tehničku školu i sada je šef općeg odjela tehničkog odsjeka u pogonu »Elektre« u Šibeniku.

»Jedva sam čekao da se sretjem sa starim drugovima. Ondašnje drugarstvo i entuzijazam nosim u sebi kao trajne vrijednosti svoje mladosti.«

Toj šibenskoj grupi manjakali su još i pok. Ćedo Rakić, pa odsutni Tomislav Vrćić, Marija Gatar, Neda Šantić, Lenka Bujaš, Damira Kronja, Sonja Dunkić, Mile Pender, Živko Cvitović, Lela Cala, Josip Karadžole, Jakša Bučević...

Svaki od učesnika ove proslave lice je jedne životne drame, jednoga presudnog razdoblja u našoj povijesti, jednoga natčovječanskog napora i jedne blistave pobjede.

Kad ih je drug Marko Belinić pozdravlja, saže je ulogu daka-partizana u ove riječi: »Vi ste se borili i učili, pleća ste podmetnuli u izgradnji socijalizma, ali vaše obaveze nikad ne prestaju, jer komunisti nikad ne odlaze u penziju.« Evo za sve učesnike ove uzbudljive proslave povoda za razmišljanje. Najteže je ostati vjeran svojoj mladosti.

Kad je barba »Proleterke«, Sime Bobić, sirenom pozdravio one koji su ostali na rivi, zalepršale su ruke na »dovidenja«, bivši partizani vraćali su se svojim radnim jedinicama, svojim svakodnevnim obavezama i potrebama, a na Hvaru je ostao vijenac na kosturnici boraca i ploča na bivšoj partizanskoj gimnaziji i u svima želja — »Opet se nađimo!«

MATE RELJA

završio poslodiplomski studij III stupnja na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Sekretar je Skupštine općine Šibenik.

»Dijeli nas prevelik vremenski razmak. Jedva smo se prepoznali. Ubuduće treba to izbjegći češćim susretima.«

KRESIMIR MALI je imao također interesantan razvojni put. Nakon povratka iz avijatičke škole u Moskvu završio je VI razred u Hvaru, a maturirao u Šibeniku. Rukovodilac je komercijalnog sektora u »Izgradnji«. »Susret sa drugovima-cama poslije dva decenija uspio je iznad očekivanja. »Sve čemo zaplatiti«, govorio je oduševljen, premda po požara nije nigdje došlo.«

SVETOZAR MANDIĆ kretao se ovim kursem: štab XIX divizije, VII razred u Hvaru, matura u Šibeniku. Studirao čak u Ljepnjogradu, ali u Beogradu završio veterinarski fakultet i sada je direktor Veterinarske stanice u Šibeniku. »Hvar je onda bio lišen sadašnje živosti i prometa, ali naša gimnazija to je nadoknadivala svojom mladošću i akcijama. Mi smo bili nosioci sportskog i kulturnog života. Zadovoljstvo je sve to prelistati u sjećanju.«

ANKA PICULA, u NOB-i šifrant štaba II proleterske dalmatinske brigade, i danas je vezana uz Armiju, službenik je u vojnoj posti šibenskog garnizona. »Kad sam posmatrala naše stare fotografije, pod njihovim utjecajem mislila sam ugledati u starim drugovima golobrade i suhonojave momke. Kad tamo, u njih četvero 500 kila! Zapanjilo me!«

TOMISLAV RELJA došao je na Hvar iz XXVII divizije, završivši V razred, nastavljaju školovanje u Zagrebu na Srednjoj tehničkoj školi. Projektant u »Planu«.

»Ja sam jako zadovoljan. Naviknut u posljednje doba dano-

Vicin
„izlet“
na otok
Zlarin

Nakon uspješno završene turneve po Americi, koja je trajala puna dva i po mjeseca, Vlade Vukov je 29. travnja iskoristio svoj posjet Šibeniku da »skokne« do Zlarina i da obide brojne poznanike i rođake, te da se sretne s ljudima sa čijom je braćom, sestrama, sinovima i unučadima u Americi proveo nezaboravne trenutke.

To mu je bila i kao neka obaveza koju je sada ispunjavao prema Zlarinjanima s onu stranu oceana, a čini se i prema sebi samome. Jer, kako reči, prošlo je gotovo deset godina otkako je zadnji put koraknuo na otok s kojeg zapravo — i potječe.

Uprkos nevremenu koje je toga dana vladalo, Vice je bilo raspoređeno i za razgovor i za pjesmu. Nije ga smetalo ni što je istoga dana uveće trebalo pjevati u Sinju.

— Kako se, dakle, kretala ova tvjra „dalmatinska turneja?«

— Svakog dana nastupao sam u nekom drugom mjestu. Osamnaestog sam pjevao u Trogiru i Splitu, devetnaestog u Zadru, zatim u Šibeniku, pa opet u Splitu, te u Kninu i Livnu, na Hvaru i u Kaštelinu, u Makarskoj i sada u Sinju. Nakon toga ponovo pjevam u Splitu, a zatim u Tučepima na »Hajdukovoj noći«. Prvoga maja imam koncert u Bibinjama kod Zadra, također za »hajdukovce«.

Naime, Bibinje su poznate po najvatrenijim simpatizerima dalmatinskog prvoligaša. — Kad smo već kod tvog kalendara kakav je dajljeni »vozni red« nastupa?

— Već sada znam svaki pojedini termin do rujna. Među ostalim, očekuje me turneja po Sloveniji, zatim »Beogradsko proleće«, pa odlazak u Čehoslovačku, gdje ću snimiti ploče za »Supraphon«.

— Možes li precizirati datum kad bismo te opet mogli slušati u našem gradu?

— U Šibeniku ću boraviti od 9. do 15. lipnja. Tada ću dati koncert u Šibeniku, a zatim u Zlarinu. To će ujedno biti mo-

ji jedini dani odmora u ovoj sezoni.

— A nakon toga?

— Bratislava, jer 17. lipnja učestvujem u finalnom natjecanju za najbolju pjesmu »Ervovizije«.

— U SAD si proveo više od dva mjeseca. Gdje si sve susretao Jugoslavene, posebno Zlarinjane?

— Svugdje. Širom te zemlje! U Njujorku, San Francisku, Los Angelesu, San Pedru...

— Znači, prikrstarstvo si čitav kontinent? Imaš, vjerojatno, i mnogo dojnova?

— Putovao sam isključivo avionima i tako prelazio ogromne udaljenosti. Gledao sam Ameriku više iz zraka nego sa trotoara. Jer, i kad sam bio na »zemljici«, pjevao sam u velikim dvoranama. No, to je bilo i najveće zadovoljstvo: sresti se s ljudima koji tako živo osjećaju svoj kraj. Kad sam pjevao u Njujorku, u kvartu Astoria, saznao sam da među brojnim iseljenicima ima mnogo Zlarinjana. Rekao sam tada: »Ja sam Vice Vukov. A ako sam Vukov, onda možete znati odakle sam, jer imam samo jedan otok na svijetu s tim prezimenom, a to je naš Zlarin!« Bila je to mala šala, ali je stvorila pravu domaću atmosferu...

— Sta si tada pjevao?

— Pjesme iz Dalmacije, zatim dio svoga domaćeg repertoara i nekoliko američkih pjesama.

DESETA POVREMENA IZLOŽBA MUZEJA GRADA SIBENIKA

RIJETKI EKSPONATI

U povodu 350 - godišnjice smrti FAUSTA VRANČICA, jednoga od najistaknutijih Šibenčana svih vremena, Muzej grada Šibenika organizirao je veoma zanimljivu izložbu, na kojoj je predstavljeno jedanaest eksponata.

Među njima nalazi se i originalni primjerak Vrančićeva djela »Machinae novae«, zbornika sa 49 tabla raznih projekata i crteža i sa oko stotinu stranica teksta na latinskom, talijanskom, španjolskom, francuskom i njemačkom jeziku koji služi kao objašnjenje crtežima.

Inače, u tom dijelu Vrančić prikazuje projekt regulacije Tiber-a, mnogobrojne mlinove, satove, mostove i trajekte, pojase za spasavanje, gliboder i »Letecig čovjeka« (Homo volans), koji predstavlja PRVU u svjetu štampom objavljenu konstrukciju padobrana.

Na izložbi je predstavljen i portret Fausta Vrančića iz 1605. godine, djelo nepoznatog slikara, a vlasništvo obitelji Draganić-Vrančić iz Prvića. Posjetiocima stoji na uvidu i grub obitelji Vrančić, zatim genealoški prikaz obitelji Vrančić, te Vrančićev kodeks br. 71 iz XVI stoljeća, sa statutom i raznim ispravama grada Šibenika. Na izložbi su predstavljene i fotokopije Faustovih konstrukcija iz djela »Machinae novae«, te fotokopija naslovne strane Faustova »Rječnika pet najlemenitijih jezika Europe« sa fotokopijom jedne stranice riječi. Pored toga posjetiocima ove zanimljive izložbe mogu vidjeti i dva por-

KULTURNI MOZAIK

U ČETVRTAK, 11. SVIBNJA, održat će se zajednički sastanak Sekretarijata Festivalskog vijeća i članova komisije koja je određena da pregleda sve dječje i lutarske predstave s kojima se pojedine jugoslavenske kuće misle predstaviti na Sedmom festivalu djeteta. Kao što je poznato, prijavljeno je 29 lutarskih i dječjih predstava, a na festivalskoj priredbi »ima mjestao samo za desetorici. Na tom sastanku konačno će biti određene izvedbe za Sedmi festival djeteta.

SIBENSKI PJESNIK PETAR BILUŠIĆ gostovanje je prošlih dana u osnovnim školama u Vrgorcu, Lozovcu, Rogoznici, Pirovcu, Primoštenu, III osnovnoj školi i još nekim školama prvič stupnja — i održao predavanje o jugoslavenskoj dječjoj poeziji. Nakon predavanja učenici su razgovarali s književnikom Bilušićem, koji im je na kraju pročitao više svojih pjesama. Predavanje o suvremenoj poeziji za dječju Petar Bilušić održat će u još nekim osnovnim školama.

PROF. MARKO MARINCIĆ dobio je ovih dana diplomu od Zavoda za unapređenje osnovnog školstva SR Hrvatske i Pedagoškog zbora. To značajno priznanje prof. Marinčić dobio je za svoj dugogodišnji rad u prosvjjeti. Tim povodom su studenti, nastavnici i članovi Savjeta Pedagoške akademije u Šibeniku organizirali svečanost, na kojoj je prof. Marinčića toplo pozdravilo više govornika, čestitajući mu 40 godina savjesnog, požrtvovnog i nesobičnog rada u prosvjjeti. (B)

PREDAVANJE O CHARLESU BAUDELAIREU

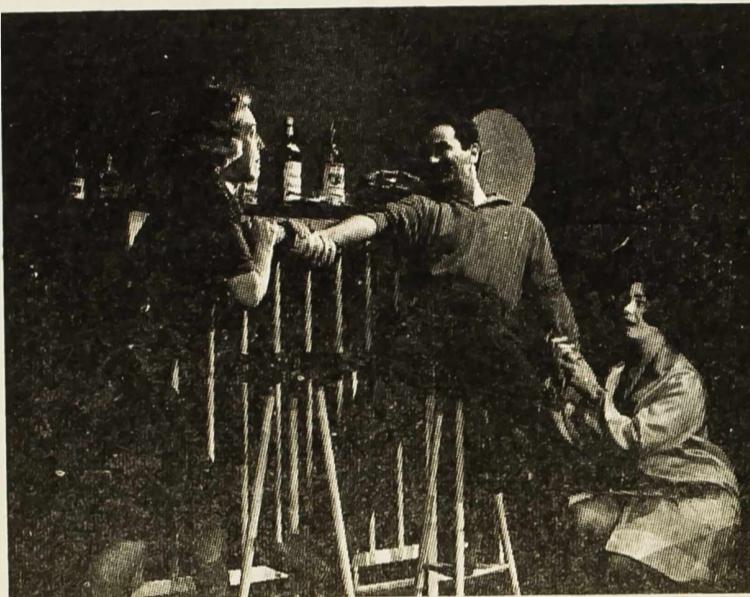
U četvrtak, 11. svibnja, ponovo u našem gradu gostuje uvaženi Francuz, gospodin MICHEL CARRAZ, lektor francuskog jezika na Filozofskom fakultetu u Zadru. Prilikom boravka u našem gradu g. Carraz će održati predavanje o pjesništvu Charlesa Baudelairea, jednoga od najznačajnijih pjesnika svih vremena.

Predavanje je organizirano povodom 100 - godišnjice pjesnikove smrti, a bit će popraćeno recitacijama Baudelaireovih pjesama. Održat će se u foajeu Narodnog kazališta, s početkom u 19 sati.

Vjerujemo da će poznavaci francuskog jezika i štovaci velikog francuskog pjesnika iskoristiti priliku da u velikom broju posjete predavanje g. Carraza.

treća Antuna Vrančića, Faustova strica, inače rad u bakrorezu Šibenčanina Martina Kolušića.

Izložba »Faust Vrančić i njegovo djelo« bit će otvorena do 15. svibnja. Već dosad ona je došla na veoma dobar prijem kod građana. Na kraju: ova i neke druge izložbe potvrđuju da je nenadoknadiv gubitak što Muzej grada ne raspolaže prikladnim izložbenim prostorom. Jer, da ga ima, muzealci bi nas češće obradovali sličnim REPREZENTATIVNIM izložbama. (B)

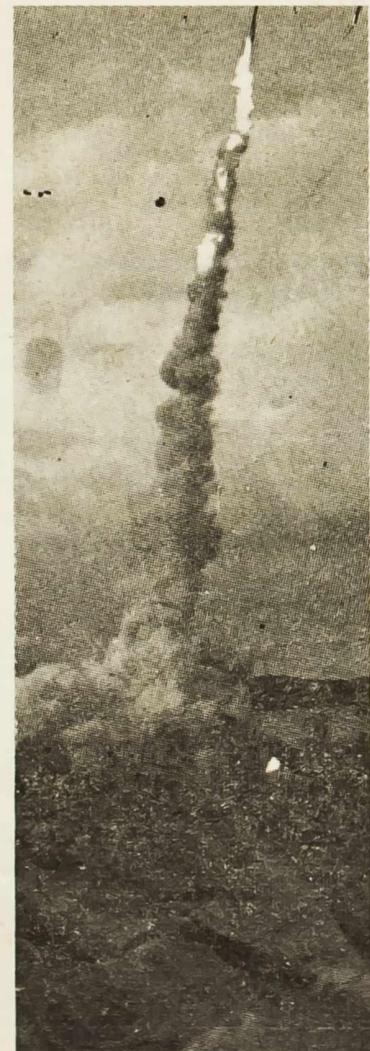

„MOJ ZET DIREKTOR“

Scena za odrasle Centra za scensku kulturu i Festival djeteta izvela je za prvomajskih praznika premjericu djela »MOJ ZET DIREKTOR« od crnogorskog književnika VELJKA MANDIĆA. Prije izvedbe na Šibenčkoj sceni ta je komedija igrana na mnogim jugoslavenskim pozornicama i gotovo uvijek bila dobro primljena od gledalaca.

Režiju komedije »Moj zet direktor« imao je ANTE BALIN, dok je scenografski okvir dao BRANKO FRIGANOVIC. Uloge su tumačili NEVA BELAMARIC, KREŠIMIR ZORIĆ, BRANKO PLETIKOSA, DUSKO PERIĆ, GORDANA ĆEKO, JOSKO BUJAS, PAL-MIRA KOSTAN i NADA MIKULANDRA. Nakon premiere u Šibeniku, izvedbu toga komada vidjeli su i mještani Zatona, a predviđeno je da će vide i mještani svih većih mjesta na području naše komune. (B)

„FAUST 1“

IPAK JE LETJELA

U NJENU TIJELU NALAZILA SE PRVA »OMLADINSKA RAKETNA POSTA«

U okviru proslave 350-godišnjice smrti Fausta Vrančića, Raketna sekcija Narodne tehnike priredila je lansiranje rakete »Faust-1«, koja je trebala s otoka Prvića preletjeti preko morskog kanala i padobranom se spustiti na područje Srime. Na taj način, pored Maribora, Beograda, Sarajeva, Siska i Celja, Šibenik je postao šesti raketni poligon u zemlji koji je izvršio pokušaj prijenosa pošte raketom. Osim toga, ovo je prvi slučaj lansiranja preko morske površine.

Ova manifestacija imala je višestruko, pa i simbolično značenje. U prvom redu, raketa je nosila ime uglednog Šibenčanina, a njen let od Prvić-Luke do Šibenika trebao je oživjeti uspomenu na stvaralački rad Fausta Vrančića u oblasti tehničkih dostignuća i njegovu veliku ljudjavu za ova dva mjeseca. Upotreba padobrana pri sputanju raketice imala je svoj najveći značaj. Time se htjelo evocirati uspomenu na dogadjaj kada je Vrančić u Veneciji s jedne kule demonstrirao skok pomoći te naprave, spustivši se neozlijeden na zemlju i izvršivši tako prvi praktični skok padobrana u svijetu.

Predavanje je organizirano povodom 100 - godišnjice pjesnikove smrti, a bit će popraćeno recitacijama Baudelaireovih pjesama. Održat će se u foajeu Narodnog kazališta, s početkom u 19 sati.

Vjerujemo da će poznavaci francuskog jezika i štovaci velikog francuskog pjesnika iskoristiti priliku da u velikom broju posjete predavanje g. Carraza.

GODISNA SKUPSTINA »STUDENT - SERVISA« ŠIBENIK

TRI GODINE USPJEŠNOG POSLOVANJA

Nedavno je u prostorijama Pedagoške akademije u Šibeniku održana godišnja skupština »Student - servisa«, ustanove za privremeno zapošljavanje studenata.

Na skupštini su, u izvještaju direktora Servisa M. Matijaša i u diskusiji studenata, iznijeti rezultati dosadašnjeg poslovanja i neposredni zadaci u dalnjem zapošljavanju studenata u ovogodišnjoj turističkoj sezoni.

Osnovan na inicijativu Saveza studenata Pedagoške akademije, prije tri godine, Servis je počeo svoj rad skromnom dotacijom splitskog Servisa u iznosu od 200.000 starih dinara. To je ujedno bila i jedina dodatacija. Ali, vršeći razne usluge poduzećima, ustanovama i privatnim licima, u svim vrstama fizičkih i intelektualnih poslova (od rada u projektnom birovu do cijepanja drva), Servis je u toku 1966. godine ostvario finansijski efekt od 11,800.000 starih dinara, što je za 4 milijuna više nego u početnoj — 1965. godini. Od navedenog iznosa članovima Student - servisa isplaćeno je 9,900.000 starih dinara.

Ovo je najspecifičnija radna organizacija na ovom dijelu Dalmacije, sa osnovnim sredstvima u vrijednosti od samo 76.000 starih dinara.

U prošlom periodu studenti i učenici viših razreda šibenskih srednjih škola većinom su bili privremeno zapošleni kod slijedećih radnih organizacija: »Šibenka« (naročito ženska radna snaga), Centar za scensku kulturu i festival djeteta prikazao drniškoj publici komediju u tri čina »Moj zet direktor« od Veljka Mandića. Režiju toga djela imao je Ante Balin, a scenografiju je dao Branko Friganović. Publika je bila oduševljena glumom Branka Pletikose.

»MOJ ZET DIREKTOR« U DRNISU

Na svečanoj akademiji u dvorani drniškog DTO »Partizana«, nakon prigodnog referata u čast 1. maja, kojeg je pročito M. Kovačević, izveden je prigodni program u kojem je Centar za scensku kulturu i Festival djeteta prikazao drniškoj publici komediju u tri čina »Moj zet direktor« od Veljka Mandića. Režiju toga djela imao je Ante Balin, a scenografiju je dao Branko Friganović. Publika je bila oduševljena glumom Branka Pletikose.

ZAGREBACKI »LORDOVI« U DRNIŠKOM »PARTIZANU«

Drugog svibnja u Drnišu su članovi zagrebačkog VIS-a »Lordovi« održali svoj koncert, nakon čega su u dvorani DTO »Partizana« zabavljali mlade Drnišane na plesu.

GODISNE KONFERENCIJE U SKOLAMA DO 15. SVIBNJA

Odlukom Predsjedništva Općinske konferencije Saveza omladine u Drnišu su proglašene godišnje konferencije u dvorani drniškog DTO »Partizana«.

ladine u Drnišu, godišnje konferencije Saveza omladine u školama drugog stupnja treba da budu održane do 15. svibnja o. g. Na njima će drniški srednjoškolci, osim sumiranja dosadašnjih rezultata i utvrđivanja neposrednih zadataka, donijeti i odluke o reorganizaciji Saveza omladine u školama drugog stupnja.

BOGAT KULTURNO - ZABAVNI ZIVOT

U posljednjih mjeseci i po dana u Drnišu je održano više predavanja, priredaba i nastupa poznatih ansambala, te koncerta VIS-ova, džez - orkestara i ostalih kulturnih i zabavnih manifestacija — nego za poslu godinu i po dana zajedno.

DRNISANI NA IZLETIMA

Najviše stanovnika Drniša i okolnih sela provelo je prvo majskie praznike na izletima u Roškom slapi, Visovcu, Oklaju, slapovima Krke i drugim izletničkim mjestima drniške općine.

Sime Pilić

U NJENU TIJELU NALAZILA SE PRVA »OMLADINSKA RAKETNA POSTA«

U okviru proslave 350-godišnjice smrti Fausta Vrančića, Raketna sekcija Narodne tehnike priredila je lansiranje rakete »Faust-1«, koja je trebala s otoka Prvića preletjeti preko morskog kanala i padobranom se spustiti na područje Srime. Na taj način, pored Maribora, Beograda, Sarajeva, Siska i Celja, Šibenik je postao šesti raketni poligon u zemlji koji je izvršio pokušaj prijenosa pošte raketom. Osim toga, ovo je prvi slučaj lansiranja preko morske površine.

obljetnicu organizirao Muzej grada Šibenika.

Citava organizacija lansiranja raketice imala je za promatrače iz Šibenika i mještane Prvića spektakularan značaj, dok je za učesnike bila spontana i kombinirana vježba nekoliko društava.

Pored radio - veze, kojom su komunicirale obje ekipne učesnice na otoku, te u Šrimi i Šibeniku, bila je prisutna i signalna služba, dok je organizacija prevoza morem i kopnom, a u završnom dijelu i uspješno sudjelovanje članova društva za podvodne aktivnosti »Kornati«, koji su iz mora izvadili dijelove raketice i filatelističku poštu, bezbjedno funkcionirala.

Na svome prvom letu raketa »Faust-1« trebala je da prenese omladinsku raketnu poštu, koja se sastojala od 200 avionskih omotnica sa stiliziranim crtežom raketne pošte i od 160 dopisnica sa likom F. Vrančića. Pored vinjeta zelene i žute boje, raketna pošta nosila je i dva žiga posiljana na hrvatskosrpskom i engleskom jeziku; prvi kružni (mađinski otisnut),

s natpisom »Omladinska raketna pošta«, drugi prigodni, pravokutnog oblika (ručni otisak), koji je bio na upotrebi u poštama Prvić-Luka — kao polazni žig. Oba žiga nosila su datum 25. IV 1967. godine, tj. datum centralne proslave.

Zbog nepredviđenih okolnosti rakete je preletjela samo dio puta, prema mjestu ateriranja i udaljenosti od 300 do 350 metara od otoka, s približno toliko visine, sunovratila se u more zajedno s filatelističkom postom. Da bi se raketa i njen teret sačuvali, u akciju su stupili članovi društva za podvodne aktivnosti »Kornati«. Prvo je izvedena pošta, a zatim i svi dijelovi rakete. Stjecajem okolnosti, sva pošta koja je izvedena iz mora dobila je tako još jednu oznaku — ovog puta simbol spasavanja. Pored siluete sportskog ronjoca (čovjeka - žabe), otisnute mađinski u plavoj boji, iznad i ispod aplikacije nalazi se prigodni tekst. Na poleđini svake omotnice i dopisnice izvađene iz mora otisnut je žig društva »Kornati«, koji je izvelo akciju vađenja.

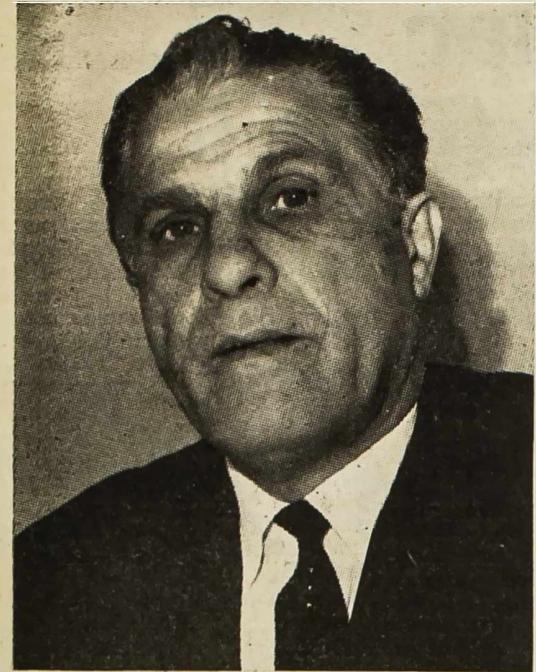
Prema planu raketara, trebalo je da se nakon 19 sekundi leta aktivira gornji dio rakete, radi izbacivanja padobrana s poštom. Kako se raketa u tom vremenu našla pod vodom, aktiviranje je nastalo u moru. Tom prilikom djelomično je oštećen tobolac koji je inače, zbog krišnog vremena, bio dobro zaštićen, pa je morska voda uspjela ovlaziti samo dio omotnice — one koje su se nalazile u predjelu oštećenja depoa pošte.

Unatoč djelomičnom uspjehu, ne uspiješu i ne može biti govor, najviše priznanja treba odati mladim raketarima i njihovu klubu, kao i onima koji su direktno i indirektno sudjelovali u akciji.

M. Milisić

HASANAGINICA U DOMU JNA

U organizaciji Doma JNA, u Šibeniku je gostovala drama »Narodnog kazališta iz Splita. Gosti su dali predstavu »Hasanaginica«. Naslovnu ulogu tumačila je mlada Zdravka Krstulović. Pripeđba je bila veoma dobro posjećena. (B)

ZAMOLILI SMO DRUGA STJEPANA SINKA,
DIREKTORA PODUZECΑ »KORNAT«, DA PO-
VODOM 20-GODISNICE RADA PODUZECΑ
UKRATKO IZNESE NESTO O TOM RADU. ON
NAM JE REKAO:

ŠTO VEĆA AKUMULACIJA

— Sredstva kojima radni kolektiv »Kornata« danas upravlja, rezultati su rada i zalaganja svih onih radnika koji su kroz prošlih dvadeset godina, s manjim ili većim radnim stažom, prošli kroz ovu radnu organizaciju. Naša je dužnost da ih se danas, prigodom ovoga skromnog jubileja, sjetimo i na taj način njima izrazimo svoje priznanje.

Priredna reforma, u ovoj fazi njene realizacije, dala je veliku glavoljbu znatnom dijelu proizvodača robe široke potrošnje. Pritišće ih zalihe, cijene i međusobna zaduživanja, a dinar im postaje sve teži.

Već sutra ti će se tokovi ostvarivanja reformskih postulata na isti način reflektirati i kod nas — u trgovini. Iako je svakom dobrom privredniku svojstveno da bude supitan na ta i takva kretanja u privredi uopće, ipak mi sebi danas, i onima koji sutra dolaze iza nas, moramo staviti u zadatak: da što većom akumulacijom obezbijede sebi što veći dio vlastitih obrtnih sredstava.

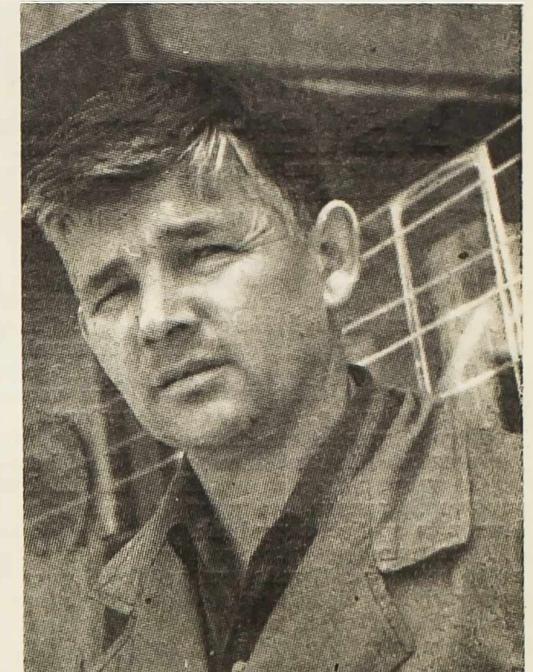
Koji su putevi ostvarivanja toga zadatka, radni ljudi našeg kolektiva dobro znaju.

Nikola Polić

Miloš Ožegović

Kreste Stipanićev

VETERANI TP „KORNAT“

Prije dvadeset godina osnovano je u Šibeniku poduzeće »Kornat«, kao trgovinsko poduzeće ondašnjeg kotara Šibenik. Sa današnjeg stanovišta, bilo je to maleno, gotovo lilijsko putansko poduzeće. Brojilo je samo 8 članova. Od svih njih danas se u »Kornatu« nalazi jedino MILAN KOVACEV.

— Stupio sam u poduzeće u godini njegova osnivanja, 1947. godine — sjeća se Kovačev. U to vrijeme administracija je radila prilično primitivno. Nije bilo nikakvih formulara i obrazaca, nikakvih uredskih strojeva i pomagala. Bio sam i skladista i evidentičar, i fakturista i kalkulant, a zatim i referent za garantirano snabdijevanje komercijalne službe.

— Koju funkciju sada obavljate u poduzeću i koliko ono danas broji članova?

Sada sam referent komercijalnog odjela i zamjenik komercijalnog rukovodioca. Kao što vidite, prošao sam gotovo sve faze rada u poduzeću. Danas naš radni kolektiv broji 115 članova.

Posjetili smo još tri radnika poduzeće »Kornat«, u stvari poslovde prodavaonica. To su: NIKICA POLIĆ, KRSTE STIPANIĆEV i MILOŠ OŽEGOVIĆ.

Popularnog Nikicu poznaju gotovo svi odrasli građani Šibenika. Njegova prodavaonica cipela uvijek je puna potrošača. On je, inače, veteran trgovske struke i u trgovini radi još od oslobodenja, prvo kod Vojnog-trgovinskog poduzeća, a od 1952. godine u »Gradskom magazinu«. Nakon pripajanja »Gradskog magazinu» »Kornatu«, Nikica je prešao u novo poduzeće, ali sa svojom bivšom »branšom« — u prodaji cipela!

— Budući da toliko godina prodajete obuću, kažite nam kakav je bio njen kvalitet kroz vremena.

— Moram priznati da je kvalitet obuće do 1959. godine bio bolji od današnjeg, ali je assortiman bio daleko oskudniji. Do toga vremena se 50 posto rada na obući objavljalo ručno, te je kvalitet bio bolji. Od 1960. godine primjećuje se pad kvalitete. Ali, kapaciteti su silno povećani. Isto tako i assortiman. Međutim, posljednjih godina opaža se da kvalitet obuće opet postaje bolji.

— Kakav je promet vaše prodavaonice?

— Stalno raste. Mi smo odmah iza »Borova«. Prošle godine obavili smo promet od oko 127 milijuna starih dinara.

Krstu Stipanićevu pronašli smo u prodavaonici staklarije na obali. Prodavaonica je bila puna potrošača, tako da je osobljivo bilo stalno zauzetno.

Stipanićev je završio školu za trgovinski načunika još 1937. godine. 10 godina proveo je u Australiji, a zatim se vratio u Jugoslaviju sa više omladinaca, djece naših iseljenika i formirao

rao od njih radnu brigadu, te s njima otišao na izgradnju pruge Nikšić — Titograd. U trgovini se zaposlio 1952. godine, i to u poduzeću »Kornat«.

— Otada — kaže Stipanićev — radim bez prekida, i to kao poslovodža u prodavaonici staklarije i boja. U bivšoj staroj prodavaonici bilo nas je samo troje, a sada nas ima osam. Promet je silno porastao, te sada obavimo i do 200 milijuna dinaра prometa godišnje.

Konačno smo prispjeli i u prodavaonicu parfumerije »Miami«. Za razliku od ostalih, ovdje građana dolaze da zadovolje svoje »luksuzne potrebe«. Pa ipak, prodavaonica nije nikada prazna. Samo za nekoliko minuta, na primjer, u radnju su navratila tri trgovska putnika, od kojih su dvojica bili predstavnici splitske »Dalm«.

— Vidite — rekao nam je MILOŠ OŽEGOVIĆ, inače predsjednik Upravnog odbora »Kornata« — u ovoj prodavaonici mi imamo sve novitete koji se pojave na tržištu, i to već nakon nekoliko dana.

I Ožegović je veteran u trgovini, sa 30-godišnjim radnim stažom. Od toga je čitav niz godina proveo u sadašnjem poduzeću.

— Kod vas je nivo posluživanja na visini. Da li se posebno trudite da to održite?

— To smatram normalnom potrebom u poslovanju i ništa više. Ipak, dragi mi je ako građani to zapažaju.

— Koliko vaša prodavaonica obavi promet godišnje?

— Oko 100 milijuna dinara. To je iznad jugoslavenskog prosjeka za ovakve prodavaonice.

Poslovni partneri ponovo su navratili, pa smo i ovaj razgovor završili, žečeći poduzeću — jubilarcu i njegovim radnicima da imaju uspjehe u radu.

Veterani Šibenke, trgovine i svi mlađi radnici poduzeća »Kornat« ovom svojom proslavom još jednom ukazuju na put kojim je išla naša poslijeratna trgovina, na put samodrivanja i starih konoba — do suvremenih prodavaonica s modernim sistemom posluživanja. I zato još jednom iskrena čestitka svima njima.

20 GODINA RADA

Nekadašnji Kotarski narodni odbor Šibenika donio je 27. III 1947. godine odluku o osnivanju kotarskog trgovinskog poduzeća »Kornat« sa sjedištem u Šibeniku, s pravom rada i djelovanja na području kotara. Početak osnivanja poduzeća pada baš u travnju te godine. Od svih sredstava nužno potrebnih za rad bilo je samo: određena grupa radnika i odluka osnivača. O materijalnoj osnovi ni govora.

S time je trebalo osnovati radnu organizaciju koja će snabdijevati oko 47.000 stanovnika okolnih selja. Pa ipak, nošeni sveopćim poletom, snagom i vjerom narodnih masa u izgradnji novog, boljeg, socijalističkog društva — prijonalno se radu i zadatku osnivača se počeo ostvarivati.

Te godine poduzeće otvara svoje prve tri prodavaonice. Prvi dana 1948. godine raspiformira se tadašnje Opće trgovske poduzeće i njegova sredstva pripajaju se »Kornatu«, a što omogućuje daljnji razvoj i otvaranje novih prodavaonica. Tokom 1948. i 1949. godine mreža seoskih prodavaonica sve više se širi i jača, da bi krajem 1949. poduzeće imalo u svome sastavu 44 prodavaonice. Time je ujedno potpuno likvidirana i isključena iz robnog prometa privatna maloprodajna trgovina na području bivšeg kotara Šibenik.

U interesu jačanja društvene uloge zadruge na selu, već početkom 1950. godine oko polovinu prodavaonica poduzeće predaje tim organizacijama. Ali, ta godina ima posebno značenje za rad i razvitak poduzeća.

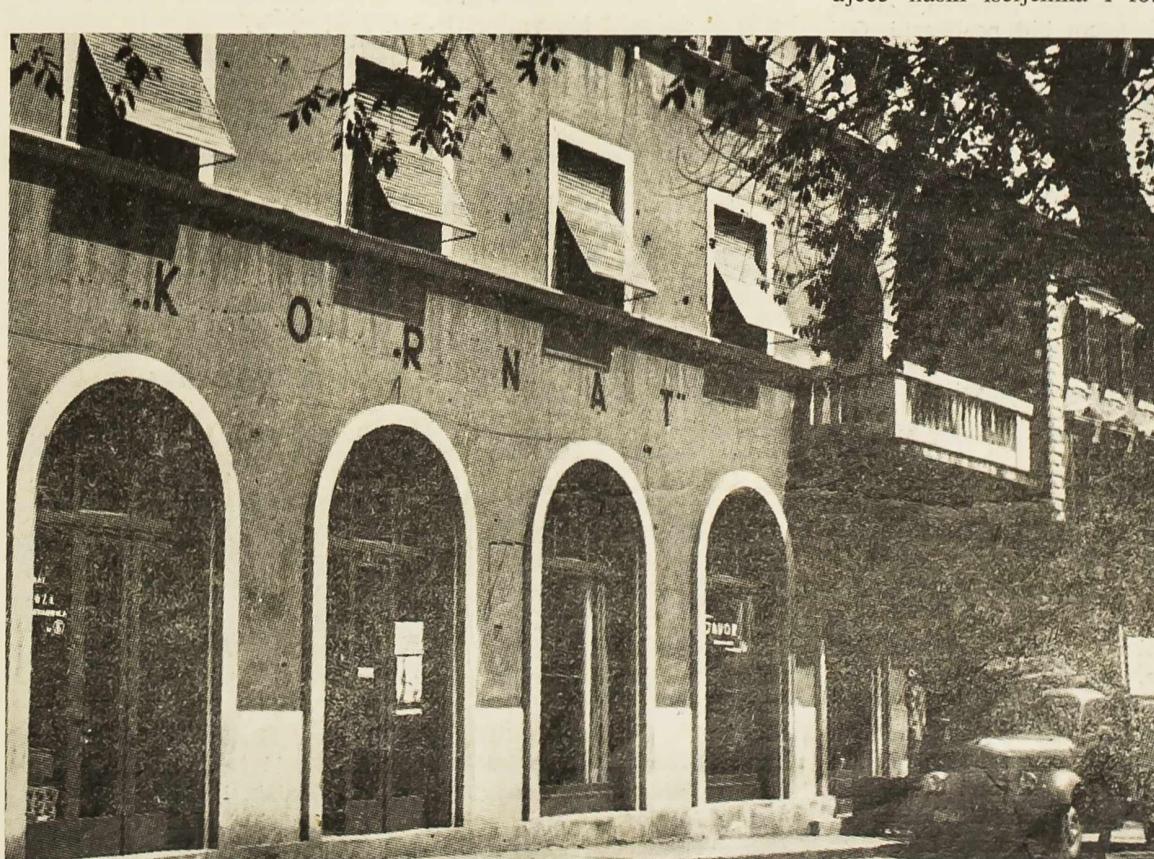
Te je godine kolektiv izabrao svoj prvi radnički savjet, a time, izdvajivši se iz nadležnosti AOR-a, preuzeo na sebe moralnu materijalnu odgovornost pred društvenom zajednicom za upravljanje i korištenje društvenim sredstvima.

Kroz nekoliko prvih narednih godina radničkog samoupravljanja, društvena zajednica stvara uvjete za vlastitu akumulaciju i privredi, pa tako i u našem poduzeću. Iako su ta sredstva tada bila veoma skromna, ipak su nam ona omogućila modernizaciju prodajnog prostora u jačim centrima na selu. Radi jasnoće stanja, treba istaknuti činjenicu da se do 1953. godine oprema prodavaonica, a i prodajni prostor sastojao je od ostatka predratne seoske trgovine, dobrim dijelom tokom rata uništen ili oštećen. Godina 1954. bila je početak postepenog mijenjanja i uređenja i uvođenje opreme. Istina, tada još veoma skromne, ali je ipak — krenulo. Te iste godine stvara se jezgro vlastitog teretnog vozog parka, što omogućuje sigurnije i kontinuirano snabdijevanje potrošača.

Razvojem privrede mijenja se i uloga trgovine. To uvjetuje da poduzeće 1958. godine gubi svoj karakter »kotarskog poduzeća«. Izdvaja iz svoga sastava sve prodavaonice na selu, kao i sve prodavaonice prehrane i iz svojih vlastitih sredstava osniva novo poduzeće za promet industrijskom prehrambenom robom »Konum« u Šibeniku. Izdvajajući tako iz svojih ionako skromnih sredstava materijalnu osnovu za rad novoosnovanog poduzeća, poduzeće je znatno oslabilo, te nastavlja rad samo sa 12 prodavaonica, i to na području grada Šibenika, da bi 1962. godine prošlo još jednu reorganizaciju, kojoj je svrha bila specijalizacija poduzeća, pa s tim u vezi i njegovih prodavaonica.

Ceste i različite promjene, koje su bile pokretane općim interesima, uvijek su za sobom ostavljale negativne posljedice ove su se odražavale na materijalnoj osnovi poduzeća, pa time na njegovoj sposobnosti da uspiješno obavlja svoj društveni zakazak. Stoga je bilo potrebno uvijek iznova — velikih napora i amodrivanja da se stvore novi uvjeti za vlastito akumuliranje, potrebe za sredstvima bile su velike. Svi 12 prodavaonice nalazile su se u veoma lošem stanju, bez suvremene opreme, prodajni prostor dobrim dijelom u »konobama«.

Nasuprot tome brz razvoj naše privrede uopće, a posebno razvođenje, tražio je suvremeni trgovske organizacije, a jača uporna moć stanovništva i profinjeniji ukus potrošača adekvatno i funkcionalniju poslugu. Suosjećavši se s takvima problemima,

MILAN KOVACEV

SEGESTA ŠIBENIK 1:2

U posljednjem kolu nogometnog prvenstva II savezne lige — zapad šibenski drugoligaš gostovao je u Sisku, gdje se sastao sa ekipom »Segesta«. U terenski premoćnijoj i efikasnijoj igri »Šibenik« je pobijedio svoga takmaka sa 2:1 i tako po treći put u gostima uspio osvojiti bodove. Ranije mu je to uspjelo u Varaždinu i Banja-Luci.

Pred oko 1.500 gledalaca suđio je Franjković iz Zagreba. Zgoditke su postigli Hrceg za »Segestu«, a Žepina i Marinčić za »Šibenik«.

Domaćini su oštro navalili i već u 5. minuti poveli sa 1:0. Vodstvo »Segesta« kao da je trčalo igrace »Šibenika« i oni već od 30. minute izvode nekoliko uzastopnih napada. Jedanput je i vratnica sprječila zgoditku.

U nastavku igre oba zgoditka za »Šibenik« postignuta su nakon grubih grešaka domaće obrane. Prvo Žepini, a zatim i Marinčić nije bilo teško da iz

povoljnih situacija zatrese mrežu protivničkog vratara.

Posljednjih dvadesetak minuta navalni red »Šibenika« prošao je da u dva navrata realizira veoma povoljne prilike za golove.

Za osvajanje bodova svi igrači »Šibenika« podjednako su zaslužni. Ipak, najviše je pokazao centarfor Žepina, koji je više puta dovodio protivničku obranu u mat-poziciju.

Sudac Franjković korektno je vodio ovaj susret, koji je odigran na dan oslobođenja Šibenske. (j)

Slijedeći protivnik „Šibenika“ je „Aluminij“

U narednom kolu prvenstva II savezne lige šibenski drugoligaš ugoće ekipu »Aluminija« iz Kidričeve, koja momentano zauzima sredinu tablice. Ova je ekipa prošle nedjelje izgubila bodove igrajući na svome terenu sa zagrebačkom »Lokomotivom«.

Prošle jeseni »Šibenik« je zabilježio polovicu uspjeh — osvojivši u Kidričevo jedan bod. Sudeći po dosadašnjim igrama, može se s pravom očekivati da će »Šibenik« u svoju bilancu upisati daljnja dva boda i tako se još više približiti »Slobodi« i »Lokomotivi«, koji đeže tri, odnosno dva boda.

Pobjedom u Sisku »Šibenik« je najavio da će do kraja prvenstvene sezone teško gubiti bodove i da osvajanje drugog položaja nije baš teško ostvariti. U svakom slučaju potrebno je u svaki susret unositi više zalaganja i požrtvovnosti — pa uspjeh neće izostati.

Optimizam u taboru šibens-

skog drugoligaša pred susret sa »Aluminijem« sasvim je opravдан. Jer, u slučaju pobjede, »Šibenik« će u narednim susretima ući u izravnu borbu za osvajanje drugog mjesta na tablici zapadne skupine. Takvog je mišljenja i Roko Žepina, koji je izjavio:

— Našeg takmaka iz Kidričeve dočekujemo potpuno spremni i sa željom da zabilježimo još jednu pobjedu — 14. po redu u ovogodišnjem natjecanju. To će nam omogućiti da se sa više ozbiljnosti svojski založimo kako bismo osvajanjem drugog mjesta postigli najveći uspjeh otkako se takmičimo u saveznom razredu. (j)

„ŠIBENIK“ U ČSSR

NK »Šibenik« ugovorio je turneu po Čehoslovačkoj, i to u organizaciji drugoligaške momčadi »Brno«. Prema tom ugovoru, naši nogometari boraviti će u Čehoslovačkoj od 5. do 10. srpnja. U tom razdoblju »Šibenik« će odigrati tri utakmice, i to jednu protiv momčadi »Brna«, a ostala dva protivnika bit će poznata kasnije. Ali, čini se da će i te momčadi biti iz drugoligaškog ranga čehoslovačke nogometne lige.

Kako smo informirani, na put će poći »ekspedicija« od dvadeset članova — 16 nogometara i 4 druga u vodstvu puta. Nešto kasnije, tj. od 24. do 30. srpnja, u Jugoslaviju će gostovati nogometari »Brna« i odigrati tri utakmice, među kojima i jednu protiv »Šibenika«. Prema sadašnjoj situaciji, »Brno« će se na toj turneji susresti s »Borovom« i splitskim »Hajdukom«. (B)

Na općinskoj rukometnoj ligi za žene odigrane su dvije utakmice

Nogomet gledan kroz dinar

Podaci o broju gledalaca i o utršku sa tri proljetne utakmice šibenskog drugoligaša pred svojim gledaocima — dosta govore kako dobre igre i osvojeni bodovi imaju odraza na posjet gledalaca na — narednim utakmicama!

Nakon pobjede nad »Varteksom« od 1:0, šibenski drugoligaš je ugostio »Borovo«. Za taj susret prodano je 1.640 ulaznica i ubrano 639 tisuća starih dinara. Nakon toga »Šibenik« je igrao u Banja-Luci i pobijedio »Borcu« sa 4:1. Veoma lijep uspjeh! Uslijedilo je gostovanje zagrebačke »Lokomotive«. Za tu utakmicu prodano je 1.945 karata i inkasirano više od 782 tisuće starih dinara. Za premje je izdano 125 tisuća starih dinara, a ostali troškovi iznosili su 211 tisuća, pa je od inkasa u klupskoj blagajni ostalo čak 445.000 starih dinara.

Nakon toga uslijedila su dva poraza — sa »Bosnom« u Visokom (0:3) i »Istrom« u Puli (0:2), poslije čega je »Šibenik« ugostio BSK-a iz Slavonskog Broda i progao 686 ulaznicu, inkasirajući 268.200 starih dinara. Kad su odbijeni svi troškovi (premje igračima, dnevnice i putni troškovi sudaca i delegata, te pristojbe redarima na igralištu, itd.) — poznalo se da je taj susret donio klubu deficit od 244 tisuće starih dinara. Međutim, sasvim je tačna konstatacija da bi posjet utakmici bio mnogo bolji da je naša liša u Puli — izvukao pobjedu!

Rukometni podsavet Šibenik

„Radnik“ odmakao

Prošlih dana odigrano je više utakmica u okviru prvenstva Općinske rukometne lige za muške. Prikazan je uglavnom dobar rukomet, a suci su vodili susrete veoma dobro. Sve utakmice dojnjene su očekivane rezultate i jedino donekle iznenadjuje pobjeda »Izviđača« u susretu s »Metalcem«.

Utakmica između »Metalca« i »Mladosti« završila je rezultatom 12:15. U ekipi »Mladosti« najbolje je igrao Skok, koji je postigao 5 zgoditaka, dok je kod »Metalca« najbolji bio Lambašić II.

Novoformirana momčad »Izviđača« pobijedila je »Metalca« sa 19:11 i tako zabilježila svoju prvu pobjedu. Kod »Izviđača« su najbolje igrali Amanović, Germa i Ban, a u pobjedenoj momčadi istakli su se Žonja i B. Amanović.

Da »Izviđač« još nije uigran, vidjelo se na utakmici protiv »Autotransporta«, na kojoj su igrači Knežića postigli visoku pobjedu — konačan rezultat bio je 38:6 u korist »Autotransporta«. Najbolje igrače »Autotransporta« je imao u Crnogači (postigao 12 zgoditaka), te u Pećini, Bubriću i Antuncu. Kod »Izviđača« je bolje od ostalih igrao Ban.

U četvrtom susretu je ekipa vodičkog »Radnika« u Pirovcu pobijedila tamošnju momčad sa 38:15.

Nakon tih utakmica na tablici vodi »Radnik« iz Vodica sa 16 bodova i sa gol-razlikom 215:76. Na drugom mjestu nalazi se momčad »Autotransporta«.

U općinskoj rukometnoj ligi za žene odigrane su dvije utakmice

suprotnoj strani »Šibenik« je također imao više izvanrednih šansa da postigne zgoditak. Žepina se našao dvaput u povoljnoj situaciji da zatrese mrežu, a po jednom Marenici i Živković.

Domaća ekipa nastupila je u standardnoj postavi. Najbolji pojedinci bili su Superba, Miljević, Grgić i Marinčić. Kod »Maribora« je najbolji bio vratar Grločić. Pred oko 3 tisuće gledalaca susret je dobro vodio Strmečki iz Zagreba. (j)

KOSARKASKI KLUB »ŠIBENIK«, koji je na prošlogodišnjem prvenstvu Hrvatske zauzeo četvrti mjesto, dobio je novog trenera. Umjesto prof. Ivice Slipčevića, koji je dužnost trenera obavljao pet godina, brigu nad igračima preuzeo će Branko Bukić, nekadašnji aktivni košarkaš Šibenika. On će nastojati da otkrije nove talentirane košarkaše.

U NAREDΝIM PRVENSTVIMA SUSRETIMA RUKOMETNIH DRUGOLIGASMI ističe 1968. godine. Međutim, prema nekim nepotvrđenim informacijama, popularni Cane dobit će raskid ugovora već po završetku ovogodišnjeg prvenstva. U vezi s tim najčešće se spominje angažman u jednom našem prvoligaškom timu, što znači da postoji mogućnost pečalbe i toga igrača.

NA JADRANSKOJ VESLAČKOJ REGATI, koja će se 25. svibnja održati u Splitu, učestvovat će i veslači »Krk«. Najavljen je nastup skifa, osmerca za podmladak, dvojca bez kormilara i četverca s kormilarom. Bit će to prvi javni nastup naših veslača u ovoj godini. (B)

BOŠKU MILJEVICU UGOVORNA OBAVEZA SA ŠIBENSKIM DRUGOLIGASMI ističe 1968. godine. Međutim, prema nekim nepotvrđenim informacijama, popularni Cane dobit će raskid ugovora već po završetku ovogodišnjeg prvenstva. U vezi s tim najčešće se spominje angažman u jednom našem prvoligaškom timu, što znači da postoji mogućnost pečalbe i toga igrača.

Vice je na kraju pozdravio Zlarinjanje riječima: »Srtim mi bili i do videna u lipnju!«

Kad smo se vraćali, Vice je bio oduševljen tim susretom. U

Metalac 7 Kolektivac 0

U prvenstvenoj podsavetnoj utakmici prošlog četvrtka sastali su se šibenski takmaci »Metalac« i »Kolektivac«. Susret je odigran na stadionu »Rade Končar«, pred oko 300 gledalaca.

»METALAC«: Sliškić, Maksimiljanović, Olivari, Stošić, Kunčić, Mikulandra, Crnogača, Lukas, Blažević I, Batinica, Ninčić II (Ignjatović).

»KOЛЕКТИВАЦ«: Rakić, Lukas, Računica, Ercegović, Petrović, Blažević, Ivanov, Pavasović, Laurić, Lalić, Skenderija.

»Metalac« je predveo izvrsnu igru dok je »Kolektivac« samo na trenutke igrao dobro. Svi redovi »Metalca« funkcionali su besprijekorno. Momci trenera Stošića diktirali su veoma oštar tempo, bili su snalažljivi pred protivničkim golom i »Kolektivac« nanijeli katastrofalan poraz.

Golove za »Metalac« postigli su Crnogača i Batinica po 2, te Ignjatović, Stošić i Lukas. U pojedinkog momčadi svu su igrali veoma dobro, a posebno su se istakli Crnogača, Stošić i Olivari. (B)

Šibenska podsavetna liga

Dva nepotpuna kola

Proteklih dana odigrana su dva proljetna kola u prvenstvenom natjecanju Šibenske podsavetne lige. Sve utakmice nisu odigrane, pa su oba kola ostala okrenjena. U petom kolu »Metalac« je zabilježio visoku pobjedu nad »Kolektivcem«, a »Biograd« je lako svladao ekipu »Požara«. Susret u Siverici protekao je u znaku žilavog otpora što ga je pružio »Aluminiju«.

Rezultati V kola: Metalac — kolektivac 7:0, Biograd — Požar 5:1, Rudar — Aluminij 3:2.

Rezultati VI kola: Požar — Mladost 0:0, Metalac — SOŠK 3:0 (bez borbe), Aluminij — Kolektivac 7:0.

TABLICA

Rudar	12	11	1	0	51:12	23
Metalac	13	9	3	1	40:17	21
Aluminij	13	7	3	3	31:17	17
SOŠK	11	4	3	4	29:29	11
Mladost	12	3	1	8	19:37	7
Kolektivac	11	3	1	7	18:43	7
Biograd	12	2	2	8	21:28	6
Požar	12	1	2	9	13:40	4

(J)

Pobjeda, Galeba'

Nakon izvrsne igre i tjesnog poreza u susretu s drugoplasiranom ekipom »Jugomilom« (sa samo dva zgoditka razlike), »Galeba« je pred svojim gledaocima dočekao i pobjedio momčad »Trogira«. Susret je odigran u Crnici, pred oko 200 gledalaca. Utakmici je vodio sudac Adžić iz Splita.

Zbog jakog vjetra koji je ometao izvođenje lijepih akcija, igra nije bila oduševljiva kvalitetna. Trogirani su samo u početku i u jednom dijelu drugog poluvremena.

Vice je na kraju pozdravio Zlarinjanje riječima: »Srtim mi bili i do videna u lipnju!«

Kad smo se vraćali, Vice je bio oduševljen tim susretom. U

vremena bili ravnopravan protivnik. Inače, »Galeba« je u svim komponentama nadvisio goste i sasvim zasluzeno pobjedio sa 15:12. U momčadi domaćih svi su igrali požrtvovno i dobro.

»GALEB«: Plančić, Čoko, Mandić 2, Milin 7, Miletin, Marlović 1, Spahić 4, Mamužić 1.

»TROGIR«: Stanković, Mustafa, Vujin, Litović 4, Cvjetko 4, Žižak 3, Babar, Frana, Lužina 1. (B)

Vicin „izlet“ u Zlarin

Nastavak sa 3. strane

Vice se smješkao i širio ruke kao da bi htio iznjediti stotinu opravdanja. Ali, teško je dolazio do riječi.

Kiša je već uvelike padala, ali to nije sprječilo omladinu i stare Zlarinjane da se okupe u hotelu, gdje je u praznoj sali, sa još izvrnutim stolovima. Vice je improvizirao mali koncert uz pratnju gitare soga »starog kompanjona« Joška Stošića. Bila je to intimna domaća atmosfera, koja se svjedi svima.

Vice je na kraju pozdravio Zlarinjanje riječima: »Srtim mi bili i do videna u lipnju!«